

LJUBLJANSKI ZVON

Mesečnik za književnost in prosveto

XLIV. letnik

1924

4. številka

Ferdo Kozak / Gospé A.

Spomnil sem se luči tvojega pogleda —
kakor v temni čaši bolečine tajne tekočina;
spomnil sem se tvojih rahlih linij, tvojih belih rok —
kakor plašna sled iz prošlih let se vračajočega spomina.

Pevec tvoj je mrtev; davno že, kar zvezda čista
je podobe tvoje v srcu mu gorela,
davno že, odkar ponosna, previsoka
preko carstva se pojočega otroka
tvoja je mladost v sijaj svoj lastni zastrmela.

Solnce je zašlo in roža odcvetela.
Toda v tvojih vejah ni polnočna ptica gnezda si zgradila,
da bi na večer ti vročo pesem o ugaslem solncu pela.
Tiha veneš v pušči src, ki nisi nikdar jih ljubila,
tiha veneš in zapadaš
brez sijočih, toplih zarij
kakor siv in sam oblak na širnem, mrzlem nebu.

Mirko Pretnar

Pada mrak na trudna polja . . .

Pada mrak na trudna polja
pada mrak na gozde že,
pada mrak na trudna srca,
ognji nam v očeh goré.

In lase nam vzvalovane
gladi in se morje v nas
vse umiri in v gladini
vsakdo gleda svoj obraz.

Vodi mrak nas z mehko roko,
z mehko roko žalostno,
v dalje dnevu nepoznane,
v kraje tihe za goró.

Je obličje med zvezdami,
v plašč zavito je telo:
zarja mre tam za gorami,
noge v trnju blodijo.